DOMSTOLENS DOM
11. juni 1991 *

I sag C-290/89,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Thomas van Rijn, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Guido Berardis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Kongeriget Belgien ved adjunct-adviseur Jan Devadder, Udenrigsministeriet, Ministeriet for Udenrigshandel og Udviklingssamarbejde, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Belgiske Ambassade, 4, rue des Girondins,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler det i henhold til EØF-Traktaten ved ikke at give underretning om de foranstaltninger, hvormed det har efterkommet forpligtelserne i henhold til Rådets direktiver 75/440/EØF af 16. juni 1975 om kvalitetskrav til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne (EFT L 194, s. 34), og 79/869/EØF af 9. oktober 1979 om målemetoder og hyppighed for prøveudtagning og analyse af overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne (EFT L 271, s. 44), eller ved ikke at træffe foranstaltninger til gennemførelse af direktivernes bestemmelser,

har

* Processprog: nederlandsk.

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene J. C. Moitinho de Almeida og M. Díez de Velasco samt dommerne Sir Gordon Slynn, C. N. Kakouris, R. Joliet, F. Grévisse, M. Zuleeg og P. J. G. Kapteyn,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at parternes repræsentanter har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 22. januar 1991,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 21. februar 1991,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 19. september 1989 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af EØF-Traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler det i henhold til EØF-Traktaten, ved ikke at give underretning om de foranstaltninger, hvormed det har efterkommet forpligtelserne i henhold til Rådets direktiver 75/440/EØF af 16. juni 1975 om kvalitetskrav til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne (EFT L 194, s. 34), og 79/869/EØF af 9. oktober 1979 om målemetoder og hyppighed for prøveudtagning og analyse af overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne (EFT L 271, s. 44), eller ved ikke at træffe foranstaltninger til gennemførelse af direktivernes bestemmelser.

2 Det bestemmes i artikel 10 i direktiv 75/440/EØF og artikel 13 i direktiv 79/869/EØF, at medlemsstaterne skal sætte de nødvendige administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet inden for en frist på to år fra dets meddelelse. De skal straks underrette Kommissionen herom. Direktiverne blev meddelt Kongeriget Belgien henholdsvis den 18. juni 1975 og den 19. oktober 1979. Den fastsatte frist udløb derfor henholdsvis den 18. juni 1977 og den 19. oktober 1981.

3 Vedrørende de faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt parternes anbringender og argumenter henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

4 I henhold til artikel 8 i direktiv 79/869/EØF skal medlemsstaterne på anmodning af Kommissionen meddele denne alle relevante oplysninger vedrørende de anvendte analysemetoder og analysernes hyppighed. Kongeriget Belgien har hverken besvaret de spørgsmål, som Kommissionen har stillet herom i skrivelse af 8. december 1986, eller de øvrige spørgsmål i samme skrivelse, som også vedrører gennemførelsen af direktiverne 75/440/EØF og 79/869/EØF. Det er først for Domstolen, at den belgiske regering har præciseret, hvorledes dette direktiv efter regeringens opfattelse er gennemført i belgisk ret.

5 Det følger heraf, at Kongeriget Belgien har overtrådt den nævnte artikel 8 samt Traktatens artikel 5, hvorfor påstanden om, at det ikke har givet underretning om de foranstaltninger, hvormed det har gennemført direktiverne 75/440/EØF og 79/869/EØF, bør tages til følge.

6 Med hensyn til påstanden om, at Kongeriget Belgien ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre de to direktiver, bemærkes indledningsvis, at Kommissionen har accepteret den belgiske regerings anbringende i svarskriftet om, at der ikke skal træffes gennemførelsesforanstaltninger med hensyn til regionen Bruxelles, da der i denne region ikke er overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand.

7 Med hensyn til regionen Flandern er parterne enige om, at bortset fra artikel 4, stk. 2, i direktiv 75/440/EØF har de foranstaltninger, som den belgiske regering har truffet, gennemført direktiverne korrekt. Kongeriget Belgien har nemlig ikke, som krævet i bestemmelsen, udarbejdet en sammenhængende aktionsplan, der omfatter en tidsplan for forbedring af overfladevandets kvalitet.

8 Med hensyn til regionen Wallonien bestrider den belgiske regering ikke, at en række af direktivernes bestemmelser ikke er gennemført, men gør gældende, at denne forskel skyldes, at de nødvendige økonomiske midler hertil ikke er til stede.

9 Hertil bemærkes, at ifølge Domstolens faste praksis kan en medlemsstat ikke påberåbe sig bestemmelser, fremgangsmåder eller forhold i sin nationale retsorden til støtte for, at forpligtelser og frister, der følger af direktiver, ikke overholdes (jf. bl.a. dom af 3.10.1984, sag 254/83, Kommissionen mod Italien, Sml. s. 3395).

10 Det følger af det anførte, at Kongeriget Belgien ikke har opfyldt de forpligtelser, der påhviler det i henhold til EØF-Traktaten, idet det ikke har givet underretning om de foranstaltninger, hvormed det har efterkommet forpligtelserne i henhold til Rådets direktiver 75/440/EØF og 79/869/EØF, og ved ikke at træffe foranstaltninger til gennemførelse af direktivernes bestemmelser, for så vidt angår regionerne Flandern og Wallonien.

Sagens omkostninger

11 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger. Kongeriget Belgien har tabt sagen og bør derfor betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) **Kongeriget Belgien har ikke opfyldt de forpligtelser, der påhviler det i henhold til EØF-Traktaten, idet det ikke har givet underretning om de foranstaltninger, hvormed det har efterkommet forpligtelserne i henhold til Rådets direktiver 75/440/EØF af 16. juni 1975 om kvalitetskrav til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne, og 79/869/EØF af 9. oktober 1979 om målemetoder og hyppighed for prøveudtagning og analyse af overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne, og ved ikke at træffe foranstaltninger til gennemførelse af direktivernes bestemmelser, for så vidt angår regionerne Flandern og Wallonien.**

2) **Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.**

Due Moitinho de Almeida Díez de Velasco Slynn

Kakouris Joliet Grévisse Zuleeg Kapteyn

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. juni 1991.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Præsident